

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 38C/40/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122209544
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Centková
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7122209544.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Jarmilou Centkovou v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, D., zastúpená JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom Urbánkova 6, Košice, proti žalovanému: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.000 EUR

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 300 EUR do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietť.
- III. Žalobkyni priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 16.9.2022 voči žalovanému domáha zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 3.000 EUR.
2. Svoj nárok odôvodnila tým, že s právnym predchodcom žalovaného uzavrela dňa 3.7.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej bol schválený úver vo výške 7 248,27 EUR, ktorý bola povinná splácať v 120 mesačných splátkach po 144,57 EUR. Keďže splátky nespĺcala riadne a včas dňa 29.3.2017, došlo k zosplatneniu úveru. Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 13.8.2020, pod sp. zn. 37Csp/208/2019 (v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o. proti žalovanej : A. B.) konanie v časti o zaplataenie istiny vo výške 2.698,32 EUR spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.698,32 EUR od 4.4.2017 do zaplataenia zastavil, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, a žalovanej priznal náhradu trov konania v plnej výške s odôvodnením, že článok III. predmetnej zmluvy je neurčitý a nezrozumiteľný, keďže z neho nie je zrejmé, aké dlhy žalobkyne majú byť na základe tejto zmluvy uhradené. Žalovaný súdu nepreukázal žiadnym listinným dôkazom, že žalobkyňa ku dňu podpisu predmetnej zmluvy dlhovala spoločnosti Consumer finance holding a.s. resp. VÚB, a.s., resp. spoločnosti SLOVENSKÁ POŽIČOVŇA, a.s., sumu 7.248,27 EUR. Súd preto považoval zmluvu v časti naformulovaných záväzkov za neurčitú a nezrozumiteľnú, a teda za absolútne neplatnú podľa ustanovenia § 37 Občianskeho zákonníka. Zároveň súd konštatoval, že zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 03.07.2015 je neplatná aj pre rozpor so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy neumožňoval poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splataenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Žalobkyňa uviedla, že vo veci Okresného súdu Košice I., sp. zn. 37Csp/208/2019 v dôsledku procesnej obrany žalovanej bola žaloba zamietnutá, potom,

ako žalovaná poukázala na neplatnosť zmluvy o úvere a vzniesla námietku premlčania. Má preto za preukázané, že suma finančného zadostučinenia vo výške 3.000 EUR (30% z neoprávnene žalovanej sumy v spore 37Csp/208/2019) bude mať pre ňu dostatočne satisfakčný charakter.

3. Žalovaný v podaní zo dňa 21.11.2022 uviedol, že nesúhlasí so žalobou, nárok žalobkyne neuznáva, nakoľko v konaní vedenom pod sp.zn. 37Csp/208/2019 žalobkyňa po čiastočnom späťvzátí vzniesla námietku premlčania a súd žalobu zamietol žalobu pre vznesenú námietku premlčania, dôvodom zamietnutia žaloby teda nebola nedôvodnosť uplatňovaného plnenia. Uplatnením premlčaného nároku žiadne práva žalobkyne v tomto spore ako spotrebiteľa porušené neboli, tým je nárok žalobkyne titulom zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia v celom rozsahu nedôvodný a je potrebné ho zamietnuť. V prejednávanej veci podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalobkyňou nie je splnená, keďže žalobkyňa neuplatnila žiaden konkrétny nárok z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa, napr. nárok na náhradu škody, príp. nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nakoľko žalobkyňa nešpecifikovala, ktoré jej spotrebiteľské právo bolo porušené, nešpecifikovala ani aká ujma jej bola spôsobená, rovnako nepreukázala vznik konkrétnej ujmy v dôsledku „porušenia jej práv“ z našej strany, logicky jej nevznikol nárok na zaplataenie finančného zadostučinenia, ktorého priznania sa domáha v tomto spore. Žiadal aby súd žalobu v celo rozsahu zamietol a priznal mu náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 6.12.2022 uviedla že, povaha primeraného finančného zadostučinenie neumožňuje priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, stačí ak tu ujma je. V konaní vedenom na Okresnom súde Košice I sa pod sp. zn. 37Csp/208/2019 posudzovala platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný sa napriek neplatnej zmluve domáhala zaplataenia nie malej finančnej čiastky z neplatného právneho úkonu a snažil sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť, čo nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Nie je dôležité, či spotrebiteľ vystupuje v konaní ako žalobca alebo žalovaný, je dôležité, či úspešne uplatňuje porušenie svojich spotrebiteľských práv. Má za to, že suma 3.000,- EUR po zohľadnení skutočnosti, že žalobkyňa plnila žalovanému sumu 2.945,12 EUR má dostatočný satisfakčný charakter pre žalobkyňu a sankčný voči žalovanému.

5. Žalobkyňa predložila súdu rozhodnutie Okresného súdu Košice I 37Csp/208/2019 z 13.8.2020.

6. Súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) nariadil pojednávanie na deň 4.7.2023, na ktoré boli strany sporu riadne a včas predvolané, z neúčasti na pojednávaní sa ospravedlnil žalovaný dňa 4.7.2023 z dôvodu hospodárnosti konania a žiadal aby súd pojednávala a rozhodol v jeho neprítomnosti, tak, že žalobu zamietne a prizná mu náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobkyňa sa pojednávania zúčastnila. Strany sporu nenavrhovali žiadne ďalšie dokazovanie, preto súd ukončil dokazovanie a vo veci rozhodol.

S k u t k o v ý s t a v :

7. Okresný súd Košice I v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o. proti žalovanej A. B., rozsudkom zo dňa 13.8.2020, sp.zn. 37Csp/208/2019 konanie v časti o zaplataenie istiny vo výške 2.698,32 EUR spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.698,32 EUR od 4.4.2017 do zaplataenia zastavil (I. výrok rozsudku), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok rozsudku) a žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške (III. výrok rozsudku). V bode 44 odôvodnenia rozsudku je uvedené, že z obsahu zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 03.07.2015, ktorý je rozhodný pre posúdenie povahy tohto právneho úkonu, vyplýva, že účelom použitia pôžičky bola úhrada záväzkov žalovanej voči právnomu predchodcovi žalobcu Consumer finance holding a.s.. Súd v tejto časti konštatuje, že článok III. predmetnej zmluvy je neurčitý a nezrozumiteľný, keďže z neho nie je zrejmé, aké dlhy žalovanej majú byť na základe tejto zmluvy uhradené a to uvedením názvu a čísla zmluvy, veriteľa a špecifikácie záväzku. Žalobca súdu nepreukázal žiadnym listinným dôkazom, že žalovaná ku dňu podpisu predmetnej zmluvy dlhovala spoločnosti Consumer finance holding a.s. resp. VÚB, a.s., resp. spoločnosti SLOVENSKÁ POŽIČOVŇA, a.s., ktorá zanikla výmazom z obchodného registra ešte dňa 31.12.2005, sumu 7.248,27 eura. Ak právny predchodca žalobcu v zmluve naformuloval záväzky žalovanej nasledovne a to por. č. 1, ev. č.: XXXXXXXX, spoločnosť: Slovenská požičovňa, dátum podpisu 28.1.2015, výška záväzku 4.948,82 eura, por. č. 2, ev. č.: XXXXXXXX, spoločnosť: Slovenská požičovňa, dátum podpisu 26.3.2015, výška záväzku 805,55 eura, por. č. 3, ev. č.: XXXXXXXX, spoločnosť: Quatro, dátum podpisu 7.4.2015, výška záväzku 193,46 eura, por. č. 4, ev. č.: XXXXXXXX, spoločnosť: Slovenská

požičovňa, dátum podpisu 20.9.2013, výška záväzku 564,60 eura a por. č. 5, ev. č.: XXXXXXXX, spoločnosť: Slovenská požičovňa, dátum podpisu 29.7.2015, výška záväzku 735,84 eura, súd považuje zmluvu v tejto časti za neurčitú a nezrozumiteľnú a teda absolútne neplatnú podľa ustanovenia § 37 Občianskeho zákonníka. V bode 45. odôvodnenia rozhodnutia súd konštatoval, že zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 03.07.2015 je neplatná aj pre rozpor so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy neumožňoval poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. V bode 46 odôvodnenia rozhodnutia súd uzatvoril, že zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 03.07.2015, z ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok, považuje podľa ustanovení § 3, § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi a so zákonom a pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť. V odôvodnení, je zároveň uvedené, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal úhradu sumy 7.248,27 EUR titulom údajných dlhov žalovanej. Rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 16.10.2020.

Aplikované z á k o n n é ustanovenia :

8. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

9. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

10. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Právny z á v e r :

14. Predmetom sporu je nárok žalobkyne na finančné zadosťučinenie vo výške 3.000 EUR, ako následok sporu vedeného so žalovaným sp. zn. č. 37Csp/208/2019, v ktorom si ako spotrebiteľ musela brániť svoje práva pred ich porušovaním zo strany žalovaného.

15. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

16. Primerané finančné zadosťučinenie má plniť funkciu satisfakčnú a sankčnú, a aj odradzovaciú, čo znamená, že má vyplniť medzeru medzi tým, akým intenzívnym porušením práva zo strany dodávateľa spotrebiteľských služieb bolo právo porušené a zasiahlo do sféry spotrebiteľa a je potrebné aj uvažovať o takom účele primeraného finančného zadosťučinenia, ktorým by bola aj kompenzácia toho, že spotrebiteľa vyvolaním súdneho sporu zabezpečil ochranu práv, ktoré týmto rozhodnutím boli vyvolané aj pre ostatných spotrebiteľov, nakoľko je potrebné, aby dodávateľia spotrebiteľských služieb v každom

ohlade na základe judikovaných rozhodnutí nielenže sa nedopúšťali v takej intenzite porušenia práva, ktoré bolo vyslovené judikovaným rozhodnutím, ale aby upustili od takéhoto správania aj voči ďalším spotrebiteľom.

17. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019, podľa ktorého: „Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žiadnu inú podmienku, aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.“

18. V intenciách vyššie uvedeného spotrebiteľ nie je povinný odôvodňovať vzniknutú ujmu a stav právnej neistoty, prípadne uvádzať iné skutočnosti, týkajúce sa nároku na primerané finančné zadosťučinenie bezprostredne v konaní, v ktorom bolo vyslovené porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už čo i len hrozba vzniku ujmy. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy.

19. V predmetnej veci bolo nesporné, že medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného bola uzavretá zmluva o pôžičke podliehajúca právnej úprave o spotrebiteľských zmluvách. Skutkový stav ako taký, nebol medzi stranami sporný. Sporným v tomto konaní bolo iba právne posúdenie splnenia zákonných predpokladov pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, a v tej súvislosti aj výška prípadného primeraného finančného zadosťučinenia.

20. V danom prípade je z rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 13.8.2020 vydaného pod sp. zn. 37Csp/208/2019 zrejmé, že žalobkyňa si úspešne uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv, keď dosiahla zamietnutie žaloby z dôvodu, že predmetná zmluva o pôžičke je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi a pre rozpor so zákonom a pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť.

21. Súd mal tak za preukázané, že došlo k porušeniu práv spotrebiteľa, resp. povinností dodávateľa, pričom porušenie práva alebo povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi nemusí byť konštatované vo výroku rozsudku, pretože takáto podmienka nevyplýva zo znenia ust. § 3 ods. 5 poslednej vety zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Právoplatným ukončením konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 37Csp/208/2019 bol tak naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenie práva alebo povinnosti, umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie.

22. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určení súd vychádzal z toho, že finančné zadosťučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Finančné zadosťučinenie je potrebné nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú rovnaké účinky ako opatrenia orgánov dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané

obohacovanie spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadostučinenie je potrebné tiež prihliadať na okolnosti prípadu, konkrétne z povahy a závažnosti porušenia práva alebo povinnosti voči spotrebiteľovi, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán protiprávnemu konaniu.

23. Súd považuje za legitímne a spravodlivé priznať žalobkyni primerané finančné zadostučinenie v sume 300 EUR, pri určení výšky súd zohľadnil primerane aj rozhodovaciu prax súdov, majúc na pamäti zásadu predvídateľnosti súdneho rozhodovania, samozrejme, pri zohľadnení faktu, že každá vec vo svojich konkrétnych skutkových okolnostiach môže byť odlišná a že paušalizovanie toho, čo je v konkrétnom prípade „primerané“ nie je možné. V porovnaní s inými prípadmi u žalobkyne nedošlo k zmenšeniu majetku, napríklad preplatením úveru v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ani k priamym vyhrážkam a zastrášaniam zo strany dodávateľa, ktoré by mali vplyv na jej psychiku či rodinný život.

24. Súčasne nebolo preukázané, že by žalobkyňa v prospech žalovaného s poukazom na neplatnú zmluvu o pôžičke realizovala akúkoľvek ďalšiu úhradu titulom splátky úveru. Pri určovaní výšky finančného zadostučinenia však bolo potrebné zobrať na zreteľ aj dopad rozhodnutia súdu na žalovaného, ktorého okrem týmto rozsudkom priznanej povinnosti zaplatiť finančné zadostučinenie zaťažuje aj strata možnosti domáhať sa uspokojenia z úverovej pohľadávky a povinnosť náhrady trov konania a súdnych poplatkov v tomto konaní, ako aj v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 37Csp/208/2019.

25. V danom prípade, preto za primeranú povahu rozsahu porušenia práv žalobkyne stanovil sumu 300 EUR, ktorá zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa. Inštitút primeraného finančného zadostučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, respektíve kompenzáciu jej majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Súd považuje sumu 300 EUR za dostatočnú s ohľadom na konkrétny obsah predmetných podmienok, ako aj to, že finančné zadostučinenie má byť skutočne primerané a súd má za to, že určená výška odzrkadľuje všetky vyššie uvedené kritéria, preto žalobu v časti nad sumu 300 EUR zamietol.

26. Súd poukazuje tiež na závery súdnej praxe, cit. „Nie je snáď ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom, vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní. Spotrebiteľ, teda žalobkyňa, nie je povinná preukázať ujmu, ktorá jej vznikla, pretože zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadostučinenie už vtedy, keď k porušeniu práva alebo povinnosti dôjde“ (citované z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn.3CoCsp/25/2021, ďalej k tomu pozri napr. rozsudky KS v Prešove sp.zn.20CoCsp/31/2021, 10CoCsp/23/2020, 20CoCsp/39/2021, 20CoCsp/43/2020, 3CoCsp/2/2021).

T r o v y konania :

27. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 255 ods. 2, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške (porovnaj I. ÚS 56/2017). Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku.

31. Žalobkyňa má preto nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (z výšky súdom prisúdenej sumy). O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Košice I., v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Podľa ust. § 365 ods.1 CSP odvolacie dôvody odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).